

DR. PETERS
KURIKO
är ett botemedel, som består av ett mer än hundraårigt ständigt bruk. Den förbättrar blodet, den stärker och upplöser hela systemet samt skänker kraft och spänning åt musklerna.
Tillfredsställande resultat erhålls i alla fall.
Inget som ej verkar välgörande. Den har fört om en sällsynt läkare för behandling af

INFLUENZA, REUMATISM, OORDNINGAR I MAGEN, LEFVERN OCH NJURARNA.
Egen specialmedicin. Tillhandahålls endast af specialagenten. Adress:
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
2501-17 Washington Blvd., CHICAGO, ILL.
(Leverans tillfritt i Canada)

SKANDAL

AV MARTA STARNBERG.

(Forts. fr. föreg. nr.)

"Vår kärlek och vår lycka är det goda i den här saken", sade han. "och ni får inte skämma er emot min lycka. Det enda är, att jag blivit uppsagd från sin plats, och det måste tas tillbaka. Det får inte ske."

De satt till sent på natten och rådgjorde om hur de skulle ställa sig. Sonen fick så småningom veta, att fadern först sagt till baronen, att det var oönskat för honom med. Hans son hade inte krökt ett finger för fröken Louise, han hade annat att tänka på. Och till slut hade han sagt, att hans son var värd att utgå till en lättänkt flicka, han var kanske lika god som fröken Louise, fastän han inte har ett sådant namn. Efter som han sagt sådana ord, kunde han nu aldrig få stanna kvar i hans tjänst.

Ernst hade sina tankar för sig, om vad han borde göra, men han sade dem inte, ty han ville inte ha ett förbud över sig.

Det var sent, då han kom upp på sitt rum. Han kände en smula lugg, därför att modern torkat sina kinder och därför att faderns sinne kommit i jämvikt igen. Han klädde av sig, låt fönstret efter vana sin öppet och gick till sängs. Tankar och känslor inom honom korsade varandra som pilar.

En stund hade gått, då han hörde moderns steg i trappan, stilla, varsamt. Hon kom in i hans rum. Hon hade en schal över sina axlar och inga skor på sina fötter. Hon satte sig på sängkanten bredvid honom.

"Jag har i dag anhållit om ett samtal med Herr baron", skrev han, "men som jag inte blev mottagen — jag förmodar, att Herr baron var upptagen — torde det ursäktas mig, att jag skriver. Jag älskar fröken Louise. Min kärlek är av den art, att jag inte behöver bliigas för den, och därför vill jag ej heller komma den, som man kommer ett brott. Jag är ingenting annat, endast en ung student, men jag vill arbeta mig till en god samhällsställning, och först då, när jag vunnit den, vill jag träda fram och anhålla om fröken Louise."

När jag nu gjort min beaktelse, kommer jag med en bön. Driv inte bort min far från hans pliktrogna arbete och hans kärlek för min kärleks skulld! Dögar offer av mig, om det kräves, men begär dem ej av min far! Fortra av mig, att jag skall leva utanför mitt hem, att jag inte får sätta min fot på Er mark — världen är stor och vid, och jag kan göra det för min kärleks skulld — men begär ej att min far skall lämna sitt hem! Han är en trogen arbetare, en trogen tjänare, och han har stått på sin post i över tjugo år. Låt honom stanna kvar i Herr barons tjänst, därför att han aldrig svikit sin plikt, därför att han slagit röt här och därför att hans son ber för honom!..."

Han satte sitt namn under brevet, förseglade det och bar det själv till postbudet. Ett stort lugg hade sig över hans sinne. Varför skulle inte allt kunna bli gott igen?

På kvällen lammade betjanten från herrgården ett brev till skogvaktaren. Det var ett stort brev i mörkt kuvert. Skogvaktaren bröt det. Brevet lydde:

"Skogvaktaren O. E. Malm uppmanas härmed öfverlämna från den tjänst, han innehar hos mig, och anständeras han att före den 1:a november detta år lämna skogvaktargården och min mark."

Stora Tjyringe, den 2 aug. 1895.
Chr. Ulfstrand, friherre."

En lång stund förflett i tystnad, sedan skogvaktaren läst upp brevet. Så bekände Ernst vad han hade gjort, talade om besöket på herrgården och brevet, som han skrivit. Han hade konceptet till brevet i sin ficka, och han läste upp det för fadern och modern. Tårar glänste i deras ögon, och det kändes som om en osynlig hand slagit ett fast band om dem alla och dragit dem närmare varandra.

Den natten låg Ernst länge vakn, och med solen steg han upp. Han smög sig ut ur huset, sedan han tömt en skål med mjölk och ätit en skiva bröd. På skrivbordet hade han lagt ett brev till modern. Hon fick inte vara orolig, om han inte kom hem den dagen. Han blev kanske bort ett par dagar eller tre, kanske flera. Hans ärende ut i det ökända var att söka ett hem åt sina föräldrar. Om det kom något brev från Louise, skulle modern nog förvara det åt honom.

Han gick fyra mil den dagen. Han sov i en lada över natten, och dagen därpå kom han till jägmästare Falks hem. Jägmästare Falk hade flera gånger varit i hans hem i ärenden angående skogen, och han kände hans far väl. Vid de stora ålgjakterna i september brukade de gå tillsammans, och de hade provat varandras duglighet. Jägmästare Falk var hemma, och Ernst blev visad in i hans rum. I mer än en timme satt Ernst Malm i jägmästare Falks rum, och faderns sak och hans egen lades också fram. Kunde jägmästaren hjälpa hans far till arbetet?

Jägmästare Falk var en gammal ungkarl med mycket skämt och många svordomar på sina läppar och mycket vekhet i sitt hjärta.

"För tusan hakar, häng nu inte upp dig för det här, pojke! Jag förstår inte, vart förståndet har tagit vägen i vår tid. Det måste vara slut med det, eftersom dumheterna styr kurs överallt. Vore jag i baronens ställe, skulle jag låta er kuttas i er älskog, så mycket ni behagade. Då du vore förförd med den examen en gång, vore ni också färdiga med er kärlek, och utan avskänkt kunde ni då dra åt var sitt håll. Sluta fröken Louise vore då jämlig till någon utbrunnen baron eller greve av samma kaliber som hennes far. Med kärleken leder det sig nog. Är du säker på att du vill ha den där stolta jungfrun, då du kan ta henne. Nu vill du ha henne, kanske endast därför att du inte kan."

"Vår kärlek kan man nog inte göra något åt, svarade Ernst. "Men jag måste skaffa arbete åt min far. Det är för min skull han har förlorat sin plats."

Den gamle jägmästarens ord såg ut som om han visste inte, att hans kärlekshistoria framför allt annat slagit an på den gamle, därför att han själv en gång förlorat i älskog. Det var från den tiden han begynte svära och skämta i tid och otid för att tysta ner sig själv.

"Ja, ja, det var satans dumt gjort av baron Ulfstrand. En sådan skogvaktare som din far är, får man leta efter. På femtio mils avstånd finns inte maken till Stora Tjyringe skogar. Och din far har stor del i det utmärkt skick de befinna sig uti. Han har protesterat värdeligen mot trakthugning och skogarnas misshandling och vanvård, och man har nu i många år lyssnat till hans ödmöde. Det var satans dumt gjort av Ulfstrand. Man tar inte arbetet från en annan, och man gör inte bort sin nästa från någon annan."

Ernst Malm stannade kvar hos jägmästare Falk dagen ut, och följande dag anträdde han färdem hem. Han trodde, att ett brev från fröken Louise låg och väntade på honom, och den tron gjorde hans fot lätt och skyndade på hans gång. Men då han kom hem, fanns där intet brev. Han gick upp på sitt rum och kastade sig på sängen. Nu kände han, att han var trött.

XIII.

Ett brev!

Det dunkade som unga hammarslag genom Ernsts kropp då han rusade utifrån trappan och grev brevet. Men med en stannade de tunga hammarlagen. Det var inte från fröken Louise, det var inte från fröken Louise, det var inte från fröken Louise. Han såg sig efter en stol, och så satte han sig och bröt brevet. Far och mor satte sinne i stugan. Ernst läste:

"Du tycks gå Guds vägar, gosse. Ett par timmar efter sedan du lämnat mig, mottog jag ett brev med förfrågan, om jag kunde skaffa brukspatron Stahre på Gårda bruk en daglig skogvaktare till hösten. Det kan jag, skrev jag med omgående till förvaltaren, som sånt mig brevet, och till på köpet den bästa han kunde hitta. Men prima förmaner skall han ha, skrev jag, ty jag går i god för ett prima arbete. När jag nu fått svar från bruksförvaltaren, sänder jag det till din far med ett rekommendationsbrev från mig, och se sig om och göra upp om platsen. Det var allt en smula underligt med det här, det var ju som uppgjort förut. Du tycks ha tur med dig eller Gud själv, vilket man nu tycker. Kommer du i någon vidare klämna, så glöm inte den gamle jägmästaren!"

"Herre Gud så underligt!"

Det var modern som talade. Hon fick fram tårarna. De hade för resten suttit och darrat i hennes ögon alltsedan den dagen, som börjat med fröken Louise besök och slutat med mannens uppsägning. Hon kunde inte sitta stilla, hon måste upp, hon måste göra något. Och så kom kaffepannan på.

Skogvaktaren hade också stigit upp. Han undrade om någon hade något karta. Han ville ha klart för sig Gårda bruks läge och väderstreck, och senen måste läggas på ett rum efter karta och böcker.

Men hos Ernst i hans inre hade det blivit så stilla som i en andaktsstund, och för första gången i sitt liv kände han det som om han mött Gud. Det utlovade brevet från jägmästare Falk kom tidigare än han väntat, och skogvaktaren gjorde sig i ordning för sin resa. Han hade inte sagt mycket

på den sista tiden, han hade för det mesta suttit och stirrat i golvet, då han var hemma, men nu började han orda om ett och annat, och man såg honom till och med le en gång. Han var borta i tre dagar, och då han kom hem igen, hade han antagit platsen som skogvaktare för Gårda bruksskogar. Han hade på ett par par i pånboken antecknat några fakta och dylikt, och först av allt hade han antecknat skogarnas areal. Skogvaktargården var i gott skick, sade han, och vackert låg den också. Lönformerna vore större än dem han hittills haft.

Så till vida var allt gott och väl igen. Bekymret var borta, men glädjen ville inte återvända. Det var så mycket som motade den. Applet, det som far planterat, skulle man nu skörda för sista gången. Det var nägot till rana äpplen på det trädet. Sådan frukt kunde man nog aldrig mera få. Syrenbuskarna hade han också sagt, och den kunde de inte ta med sig. De skulle aldrig se dem stå i blom mera och kända doften sväva sig om gården i kvällen. Och barbuskarna och källandet, som han själv brutit upp, och lindens, lyckotridet, som han planterat den dag sonen kom — allt skulle de lämna. Vardaga dag stötte man på något, som man inte kunde taga med sig, och som det var svårt att skiljas ifrån. I tjugufyra år hade skogvaktaren lyssnat om den gården, som inte var hans; låt den för kolden, pyntad den för ögat och inrett den efter sina egna behov till nytta och bekvämlighet. Den nya spisen hade baronen låtit sätta in, men skogvaktaren hade för egna medel skaffat pannor och kärl, som passade till den. Och så var det med allt. Gården var inte deras, men allt, vad de skaffat, hade passat ihop med dem. Och nu skulle det brytas lös, och fråga var, om det kunde passa någon annanstans. Det var ångesten för att de själva ej skulle kunna passa sig in i de nya förhållandena, som gjorde att de tänkte på allt annat. De hade glidit över femtioårigt både skogvaktargården och hans hustru, och i tjugufyra år hade de bott i den gård de nu skulle lämna. Skogvaktarhustrun hade flyttat en gång förut i sitt liv. Det var då hon som brud lämnade sitt föräldrahem och kom till skogvaktargården med sin byrå, sin spegel och en geraniumblomma. Den flyttningen hade varit så fjärdingsväg lång, och hon hade varit så för tanka sig att man kunde flytta allt vad hon nu hade, många mil på järnväg. Och annu svårare hade hon för att tänka sig möjligheten av att sällas från det hon hade vant sig vid.

"Man kan ju sälja allt det här gamla", sade sonen till henne, "och för pengarna köpa nytt. Det hade kanske ändå inte hällit ditt liv ut, mor!"

Och till fadern sade han: "Du får börja om igen på den nya gården, far, och då du varit där i tjugo år har du nog det gott där också, en lind utanför fönstret, ett äppelträd och syrenen och plats för var sak!"

Och de gamla suto på förstugustrappan i sommarkvällen och såg ut över gården och kändes, som om de ville hejda tiden i dess lopp. Men sonen sträckte sig i oändlig längtan mot en ny dag. Tiden låg inte hejda sig, och inte heller gled den hastigare framåt, den gick sin stilla gång.

Intet blev kom. Hjärtat hade svårt för att stilla sin längtan. Slottets tinnar vor tunga att se på, och till grunden i burxbomshäcken vågade han sig ej. Men dagen innan han for till universitetet gick han dit, den sista aftonen i det gamla hemmet. Han måste säga farväl till den platsen. Vad det var för då? Stugan, som de suttit i, vad den var grå och vad den var kall, och grunden i häcken vad den såg hotande ut. Hur annorlunda hade det inte varit, då han suttit med honom där, hon, som blivit hans livs sol. Han tänkte på vilken underbar makt hon var i besittning av, hans Margareta, eftersom hon kunde fördunkla själva naturen för honom genom sin frånvaro och förhålliga den blott därmed, att hon var hos honom. Han gick till björken, där deras namn vor inristade, och han böjde sig fram och kysste hennes namn, ty där hade hennes hand villat en gång. Han tog upp ett litet paket ur västfickan, ett vitt silkespapper, och virade upp det samt visade björken en liten guldring, så liten, att han med möda trädde den på sitt lillfinger. Han berättade för björken, att han brutit upp en plankan av golvet i vedboden den dagen och letat reda på den lilla ringen bland sågsåpnar där, ty han kunde inte resas bort för att aldrig återvända utan att taga den lilla ringen med sig, därför att hans Margareta burit den en gång. Och björken nickade åt honom och vajade med sina gröna aljor och drog ett djupt andetag. Hon förstod det så gott.

Så gick han ensam på gångstigen mot sitt hem.

Nästa dag för Ernst Malm till universitetet, och i oktober flyttade skogvaktaren med sin hustru och sina tillhörigheter till Gårda bruk. Själva hade han aldrig till någon, varför han måste lämna sin plats, men alla visste att det var för sonens skull.

XIV.

Det var afton, då fröken Louise kom till Marstrand. Hon kysste sin mor till godnatt och kröp ner i sin bädd i rummet bredvid modern. Men hon kunde inte sova. Varsamt smög

hon sig upp igen, slog upp fönstret, kröp upp i en stol och skrev så på fönsterkarmen och i nattskjortan sitt första brev till Ernst Malm. Där utanför låg havet så stilla som en människas själ, som fattat ett beslut.

"Ålskade!" skrev hon. Det är mitt första brev till dig. Det är sent, det är natt, och jag har stigit upp ur min bädd för att skriva till dig. Jag älskar dig, älskar dig, älskar dig! Tre gånger sagt, det är ju detsamma som en ed. Nu har du min ed. Jag har längtat efter dig. A, om du visste, så jag längtat! Och jag tänker på dig jämt. Hur har du kunnat bli mig så långt? Jag fick ju inte säga dig adjö en gång. Men jag var i ditt hem, jag har suttit i din stol, och jag kysste din mor. A, det är förfärligt att inte få vara hos dig! Jag vet inte, om jag kan vänta på dig, vänta, tills du blir färdig, som du säger, vänta, tills du kommer. Jag tror, att jag en vacker dag kommer till dig, springer bort ifrån alltihop för att få vara hos dig. Jag vill inte vara någon annanstans än hos dig. Varför får man inte vara hos dig? Varför finns det andra boudoir än kärlekens? Vår förskall en enda stund av mitt liv gå, utan att jag får vara tillsammans med dig? Känner du, att jag nu, just nu sträcker mig på till för att kysa dig, du, min kärlek? A, men jag när dig ju inte, jag känner inte din arm om mitt liv! Jag fryser, och jag är ensam. Har du varit till grunden i häcken och sett efter mig? Jag vill att du skulle gå dit, att du inte trodde, att jag inte skulle gå dit, att du inte trodde, att du gick till grunden ändå och stod där och väntade på mig. Jag hade ju kunnat vänta om och kommit tillbaka. Jag längtar till grunden, därför att jag brukade finna dig där, den lilla grunden, som människorna före vår tid gjort i ordning åt oss. De visste nog, att det måste gå en väg från slottet till skogvaktargården, att jag skulle igenom den över till dig och du till mig. Harald, nej, Ernst — nu älskar jag dig, Harald, Harald var min lekkan, Ernst är min kärlek, mitt liv — Ernst, du, ha, säger mig, att du kunde väl komma hit, att du kunde bli ett annat hus här, och att vi kunde mötas vid havet, sitta och se på det tillsammans, du och jag. Jag tycker om havet, men jag tycker mer om dig. Tack för att du finns! Nu är papperet slut, men jag kan skriva litet på sidorna. Du måste skriva till mig snart! Skriv endast Marstrand som adress! Jag vet inte, om jag bor, men jag kan springa in på posten varenda dag och höra efter om jag har något brev. Jag har skrivit så fullt. Tycker du det? Jag vill inte att du skall tycka att någonting, som jag gör, är fullt. Det är för att jag fryser, som jag skriver så fullt. Jag satte upp fönstret, jag vet inte varför, men jag tyckte att jag kom dig till närmare."

Din lilla fästmo.

P. S. Tänk, då jag får skriva 'din hustru'! Får jag det om två år?"

Hon kysste brevet, gömde det i ett kuvert och förseglade det. Så kröp hon ned i sin bädd och somnade.

(Forts.)

Enligt en skönhetsexperts uttalo, finner man att nästan alltid har de rodnadiga flickorna den vackraste lyna.

Van O'Neill har för sjuåtte gånger årtals till borgmästare i Dublin.

Kärnfolk på Tjust. Det tycks vara gott klimat för åldringar i de vackra Tjustbygderna. V. T. konstaterar på Tjust, att enligt uppgifter från pastorerna i orten Karl Johan Hammarqvist i Gårdsrum socken om ett par månader fyller 93 år och väl torde vara äldst i Tjust. Närmast ho-

nom kommer f. hemmansägaren J. P. Karlsson i Kärö, Loftahammar, som fyllde 99 år den 20 dec. 96-åringar finnas i Törnåfall och Hjorted samt 96-åringar i Frödinge och Djursdala. En 94-åring finnes i Östra Ed. Kärnfolk finnas för övrigt lite varstades i orten. I Kristdala, t. ex. finnes icke mindre än 77 personer, som äro över 80 år och 6 över 90 år.

En eldsåda, som krävt två människoliv, utbröt den 12 jan. i västra förstaden i Halmstad. Elden hade uppkommit i en villa, belägen i ett större villakvarter invid västra trösten. Villan tillhörde kontorschefen Kurt Widman, Halmstad. Elden varnades först av en jungfru i en intill liggande villa, varifrån brandkåren omedelbart alarmades, men vid dess framkomst var den två våningar höga villan redan ett enda eldhav. I villan befann sig vid eldens utbrott endast

Jungfrun, 16-åriga Edt Bengtsson, Eldsberg, samt herrskapets 1½ år gamla dotter, som båda omkommo. Elden började i övre våningen, där den lilla låg och sov, och troligtvis har jungfrun försökt att rädda henne, men kvävs av röken.

En eldsåda, som krävt två människoliv, utbröt den 12 jan. i västra förstaden i Halmstad. Elden hade uppkommit i en villa, belägen i ett större villakvarter invid västra trösten. Villan tillhörde kontorschefen Kurt Widman, Halmstad. Elden varnades först av en jungfru i en intill liggande villa, varifrån brandkåren omedelbart alarmades, men vid dess framkomst var den två våningar höga villan redan ett enda eldhav. I villan befann sig vid eldens utbrott endast

Jungfrun, 16-åriga Edt Bengtsson, Eldsberg, samt herrskapets 1½ år gamla dotter, som båda omkommo. Elden började i övre våningen, där den lilla låg och sov, och troligtvis har jungfrun försökt att rädda henne, men kvävs av röken.

Enligt en skönhetsexperts uttalo, finner man att nästan alltid har de rodnadiga flickorna den vackraste lyna.

Van O'Neill har för sjuåtte gånger årtals till borgmästare i Dublin.

Kärnfolk på Tjust. Det tycks vara gott klimat för åldringar i de vackra Tjustbygderna. V. T. konstaterar på Tjust, att enligt uppgifter från pastorerna i orten Karl Johan Hammarqvist i Gårdsrum socken om ett par månader fyller 93 år och väl torde vara äldst i Tjust. Närmast ho-

nom kommer f. hemmansägaren J. P. Karlsson i Kärö, Loftahammar, som fyllde 99 år den 20 dec. 96-åringar finnas i Törnåfall och Hjorted samt 96-åringar i Frödinge och Djursdala. En 94-åring finnes i Östra Ed. Kärnfolk finnas för övrigt lite varstades i orten. I Kristdala, t. ex. finnes icke mindre än 77 personer, som äro över 80 år och 6 över 90 år.

En eldsåda, som krävt två människoliv, utbröt den 12 jan. i västra förstaden i Halmstad. Elden hade uppkommit i en villa, belägen i ett större villakvarter invid västra trösten. Villan tillhörde kontorschefen Kurt Widman, Halmstad. Elden varnades först av en jungfru i en intill liggande villa, varifrån brandkåren omedelbart alarmades, men vid dess framkomst var den två våningar höga villan redan ett enda eldhav. I villan befann sig vid eldens utbrott endast

Jungfrun, 16-åriga Edt Bengtsson, Eldsberg, samt herrskapets 1½ år gamla dotter, som båda omkommo. Elden började i övre våningen, där den lilla låg och sov, och troligtvis har jungfrun försökt att rädda henne, men kvävs av röken.

Enligt en skönhetsexperts uttalo, finner man att nästan alltid har de rodnadiga flickorna den vackraste lyna.

Van O'Neill har för sjuåtte gånger årtals till borgmästare i Dublin.

Kärnfolk på Tjust. Det tycks vara gott klimat för åldringar i de vackra Tjustbygderna. V. T. konstaterar på Tjust, att enligt uppgifter från pastorerna i orten Karl Johan Hammarqvist i Gårdsrum socken om ett par månader fyller 93 år och väl torde vara äldst i Tjust. Närmast ho-

nom kommer f. hemmansägaren J. P. Karlsson i Kärö, Loftahammar, som fyllde 99 år den 20 dec. 96-åringar finnas i Törnåfall och Hjorted samt 96-åringar i Frödinge och Djursdala. En 94-åring finnes i Östra Ed. Kärnfolk finnas för övrigt lite varstades i orten. I Kristdala, t. ex. finnes icke mindre än 77 personer, som äro över 80 år och 6 över 90 år.

En eldsåda, som krävt två människoliv, utbröt den 12 jan. i västra förstaden i Halmstad. Elden hade uppkommit i en villa, belägen i ett större villakvarter invid västra trösten. Villan tillhörde kontorschefen Kurt Widman, Halmstad. Elden varnades först av en jungfru i en intill liggande villa, varifrån brandkåren omedelbart alarmades, men vid dess framkomst var den två våningar höga villan redan ett enda eldhav. I villan befann sig vid eldens utbrott endast

Jungfrun, 16-åriga Edt Bengtsson, Eldsberg, samt herrskapets 1½ år gamla dotter, som båda omkommo. Elden började i övre våningen, där den lilla låg och sov, och troligtvis har jungfrun försökt att rädda henne, men kvävs av röken.

Enligt en skönhetsexperts uttalo, finner man att nästan alltid har de rodnadiga flickorna den vackraste lyna.

Van O'Neill har för sjuåtte gånger årtals till borgmästare i Dublin.

Kärnfolk på Tjust. Det tycks vara gott klimat för åldringar i de vackra Tjustbygderna. V. T. konstaterar på Tjust, att enligt uppgifter från pastorerna i orten Karl Johan Hammarqvist i Gårdsrum socken om ett par månader fyller 93 år och väl torde vara äldst i Tjust. Närmast ho-

nom kommer f. hemmansägaren J. P. Karlsson i Kärö, Loftahammar, som fyllde 99 år den 20 dec. 96-åringar finnas i Törnåfall och Hjorted samt 96-åringar i Frödinge och Djursdala. En 94-åring finnes i Östra Ed. Kärnfolk finnas för övrigt lite varstades i orten. I Kristdala, t. ex. finnes icke mindre än 77 personer, som äro över 80 år och 6 över 90 år.

En eldsåda, som krävt två människoliv, utbröt den 12 jan. i västra förstaden i Halmstad. Elden hade uppkommit i en villa, belägen i ett större villakvarter invid västra trösten. Villan tillhörde kontorschefen Kurt Widman, Halmstad. Elden varnades först av en jungfru i en intill liggande villa, varifrån brandkåren omedelbart alarmades, men vid dess framkomst var den två våningar höga villan redan ett enda eldhav. I villan befann sig vid eldens utbrott endast



Hamilton Oliver, P & O Plows,

CANADISKA FARMARE överallt använda Hamilton, Oliver och P & O Plogar, enär de äro lätta i dragningen, lätta att operera och varaktiga. Dessutom göra de utmärkt arbete.

Hamilton, Oliver och P & O Plogar äro byggda för hästar eller tractors. Ni kan få en hästar dragna plogar med en, två eller tre bottnar. Tractor plogar äro byggda i två-, tre- och fyra-förors storlekar, samt opereras med en kraftlyftande anordning, vilken opereras från tractor-sätet.

Den välkända Titan 10-20 och International 8-16 samt 15-30 kerosene tractors äro favoriter hos canadiska farmare, emedan de ge pålitlig, ekonomisk kraft för plöjning såväl som dussintals andra farmändamål.

Skriv efter katalog, som sändes fritt.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF CANADA - HAMILTON CANADA

WESTERN BRANCHES: BRIDGEMAN, HAMILTON, MONTREAL, OTTAWA, QUEBEC, TORONTO, VANCOUVER, WINNIPEG, YUKON. EASTERN BRANCHES: HAMILTON, LONDON, OTTAWA, QUEBEC, MONTREAL, QUEBEC, ST. JOHN N.B.

Södra Sverige. (Forts. fr. sid. 6.)

mycket som möjligt bevaras för eftervärlden. Den växer vid allmänna vägen mellan Björkholm och Vena 100 meter från Björkholms by.

Munka-Ljungby snickerifabrik nedbrunnen. Munka-Ljungby snickerifabrik har den 13 jan. nedbrunnit till grunden. Elden upptäcktes vid 5-tiden, då arbetet för dagen avslutats. Alla släckningsförsök vor förgäves och inom en timme var hela anläggningen jänmd med marken. Andra byggnader i närheten vor starkt hotade, men tack vare den rådande vindstillan lyckades man rädda dessa. Anledningen till eldens uppkomst är obeaktat. Fabriken, som sysselsatte ett 15-tal arbetare, var försäkrad för 125,000 kronor i olika bolag.

Kärnfolk på Tjust. Det tycks vara gott klimat för åldringar i de vackra Tjustbygderna. V. T. konstaterar på Tjust, att enligt uppgifter från pastorerna i orten Karl Johan Hammarqvist i Gårdsrum socken om ett par månader fyller 93 år och väl torde vara äldst i Tjust. Närmast ho-

nom kommer f. hemmansägaren J. P. Karlsson i Kärö, Loftahammar, som fyllde 99 år den 20 dec. 96-åringar finnas i Törnåfall och Hjorted samt 96-åringar i Frödinge och Djursdala. En 94-åring finnes i Östra Ed. Kärnfolk finnas för övrigt lite varstades i orten. I Kristdala, t. ex. finnes icke mindre än 77 personer, som äro över 80 år och 6 över 90 år.

En eldsåda, som krävt två människoliv, utbröt den 12 jan. i västra förstaden i Halmstad. Elden hade uppkommit i en villa, belägen i ett större villakvarter invid västra trösten. Villan tillhörde kontorschefen Kurt Widman, Halmstad. Elden varnades först av en jungfru i en intill liggande villa, varifrån brandkåren omedelbart alarmades, men vid dess framkomst var den två våningar höga villan redan ett enda eldhav. I villan befann sig vid eldens utbrott endast

Jungfrun, 16-åriga Edt Bengtsson, Eldsberg, samt herrskapets 1½ år gamla dotter, som båda omkommo. Elden började i övre våningen, där den lilla låg och sov, och troligtvis har jungfrun försökt att rädda henne, men kvävs av röken.

Enligt en skönhetsexperts uttalo, finner man att nästan alltid har de rodnadiga flickorna den vackraste lyna.

Van O'Neill har för sjuåtte gånger årtals till borgmästare i Dublin.

Kärnfolk på Tjust. Det tycks vara gott klimat för åldringar i de vackra Tjustbygderna. V. T. konstaterar på Tjust, att enligt uppgifter från pastorerna i orten Karl Johan Hammarqvist i Gårdsrum socken om ett par månader fyller 93 år och väl torde vara äldst i Tjust. Närmast ho-

nom kommer f. hemmansägaren J. P. Karlsson i Kärö, Loftahammar, som fyllde 99 år den 20 dec. 96-åringar finnas i Törnåfall och Hjorted samt 96-åringar i Frödinge och Djursdala. En 94-åring finnes i Östra Ed. Kärnfolk finnas för övrigt lite varstades i orten. I Kristdala, t. ex. finnes icke mindre än 77 personer, som äro över 80 år och 6 över 90 år.

En eldsåda, som krävt två människoliv, utbröt den 12 jan. i västra förstaden i Halmstad. Elden hade uppkommit i en villa, belägen i ett större villakvarter invid västra trösten. Villan tillhörde kontorschefen Kurt Widman, Halmstad. Elden varnades först av en jungfru i en intill liggande villa, varifrån brandkåren omedelbart alarmades, men vid dess framkomst var den två våningar höga villan redan ett enda eldhav. I villan befann sig vid eldens utbrott endast

Jungfrun, 16-åriga Edt Bengtsson, Eldsberg, samt herrskapets 1½ år gamla dotter, som båda omkommo. Elden började i övre våningen, där den lilla låg och sov, och troligtvis har jungfrun försökt att rädda henne, men kvävs av röken.

Enligt en skönhetsexperts uttalo, finner man att nästan alltid har de rodnadiga flickorna den vackraste lyna.

Van O'Neill har för sjuåtte gånger årtals till borgmästare i Dublin.

Kärnfolk på Tjust. Det tycks vara gott klimat för åldringar i de vackra Tjustbygderna. V. T. konstaterar på Tjust, att enligt uppgifter från pastorerna i orten Karl Johan Hammarqvist i Gårdsrum socken om ett par månader fyller 93 år och väl torde vara äldst i Tjust. Närmast ho-

nom kommer f. hemmansägaren J. P. Karlsson i Kärö, Loftahammar, som fyllde 99 år den 20 dec. 96-åringar finnas i Törnåfall och Hjorted samt 96-åringar i Frödinge och Djursdala. En 94-åring finnes i Östra Ed. Kärnfolk finnas för övrigt lite varstades i orten.